

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 6Csp/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1720200551
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Vícenová
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2021:1720200551.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok pred samosudkyňou Mgr. Luciou Vícenovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, P. O. BOX 205, 810 00 Bratislava proti žalovanému: W. I., E.. XX.X.XXXX, I. S. O., za účasti občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, na strane žalovaného, zastúpeného advokátskou kanceláriou JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 3.640,73 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.640,73 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.640,73 eur od 25.8.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd dňa 2.4.2020 sa pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 3.640,73 eur spolu so zákonnými úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.640,73 eur od 25.8.2017 do zaplatenia. Pôvodný žalobca je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s. Dňa 2.12.2016 pôvodný žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku 3.500,00 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 52,21 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 6.265,20 eur. Do dňa podania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 157,42 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom zo dňa 25.6.2017 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 18.08.2017 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 19.08.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehote na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premĺčacej lehote. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže k zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy

musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 3.640,73 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde je obvyklá doba na doručenie najviac 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 421,59 eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 3.798,15 eur. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 157,42 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovanej ku dňu podania návrhu tvorí: Istina + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady = Žalovaná suma; teda 3.798,15 eur + 0 Eur - 157,42 eur = 3.640,73 eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 421,59 Eur /stĺpec „Pokuta“, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

2. Žalovanému bola žaloba spolu s prílohami a poučením listinne doručená dňa 5.6.2020.

3. Uznesením tunajšieho súdu č.k. XCsp/XX/XXXX - XX zo dňa 5.10.2020 súd pribral do konania na strane žalovaného občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.2.2021.

4. Uznesením tunajšieho súdu č. k. XCsp/XX/XXXX - XXX zo dňa 02.12.2020, právoplatným dňa 14.1.2021, súd rozhodol o zmene žalobcu z pôvodného Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s. na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.

5. Dňa 26.1.2021 vznieslo občianske združenie námietku premlčania z dôvodu, že premlčacia doba v danom prípade začala plynúť už odo dňa nasledujúceho po zročnosti splátky, s ktorou bol žalovaný v omeškani ako prvou. Združenie z tohto dôvodu žiadalo žalobu zamietnuť.

6. Podaním doručeným súdu dňa 19.4.2021 občianske združenie poukázalo na ustanovenie § 53 ods. 1 CSP, podľa ktorého „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“)“ a ustanovenie § 53 ods. 4 písm. k) CSP: „Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.“ Združenie uviedlo, že v zmysle bodu 9.1 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.12.2016 (ďalej len „Zmluva“) „Výška zmluvnej pokuty sa rovná priemernej RPMN naposledy zverejnenej podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania navýšenej o 10 percentuálnych bodov ročne..“ Na základe uvedeného má združenie za to, že takáto výška zmluvnej pokuty je v priamom rozpore s cit. ust. § 53 ods. 4 písm. k) CSP.

K premlčaniu združenie poukázalo na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/115/2019, keď právne uzavrel: „Súd prvej inštancie správne konštatoval, že premlčacia lehota (v zmysle druhej vety §103 Občianskeho zákonníka) začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a pre ktorú k zosplatneniu došlo. Teda tá, ktorá zosplatnenie spotrebiteľského úveru vyvolala.“ Obdobné právne názory boli vyjadrené aj v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/68/2018, v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/256/2018 zo dňa 20.02.2019, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/288/2016 zo dňa 15.05.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/248/2018 zo dňa 31.01.2019, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/45/2017 zo dňa 28.01.2018 a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/59/2019 zo dňa 26.03.2019. Vychádzajúc zo samotného textu označeného ako „Prehľad splátok a úhrad“, ktorý predložil žalobca, možno konštatovať, že žalovaný sa po prvýkrát dostal do omeškania so splátkou splatnou v mesiaci 20.02.2017. Nakoľko žaloba bola doručená súdu až po uplynutí premlčacej doby, je nárok žalobcu v celosti premlčaný. Žalovaný z uvedeného dôvodu vznáša námietku premlčania.

7. Dňa 5.5.2021 sa k podaniam združenia vyjadril žalobca. Uviedol, že Zmluva o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX spĺňa všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvnými stranami bola riadne podpísaná vrátane všeobecných obchodných podmienok a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky alebo dojednania. Žalobca odkazuje na aktuálny právny názor vyjadrený v

Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a D. I.Ó., ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora EÚ je tak právne záväzný aj pre všeobecné súdy SR. K namietanej výške zmluvnej pokuty žalobca uvádza, že táto nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Funkciou zmluvnej pokuty je predovšetkým nútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej ujmy riadne a včas plniť svoje zmluvné povinnosti, vzhľadom na to nakoľko má mať odstrašujúci charakter, vyžaduje sa, aby bola dojednaná úmerne k výške pohľadávky. Avšak žalobca si zmluvnú pokutu voči žalovanému od počiatku neuplatňuje.

Žalobca podporne odkazoval aj na právne závery vyjadrené v rozhodnutí Súdneho dvora (ES) z 15.3.2012 vo veci C-453/10 Z.F., Z. proti SOS financ spol. s r.o., podľa ktorých sa preferuje výklad v prospech platnosti právneho úkonu: „pokiaľ ide o vplyv konštatovania nekalosti zmluvných podmienok na platnosť dotknutej zmluvy treba zdôrazniť, že podľa čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13, bude uvedená zmluva podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany ak jej je ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Pokiaľ ide o kritéria, ktoré umožňujú posúdiť či zmluva môže ďalej existovať bez nekalých podmienok, žalobca uviedol, že tak znenie čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13, ako aj požiadavky týkajúcej sa právnej istoty ekonomických činností hovoria v prospech objektívneho prístupu pri výklade tohto ustanovenia, takže situáciu jednej zo zmluvných strán, v tomto prípade spotrebiteľa, nemožno považovať za rozhodujúce kritérium pre budúci osud zmluvy“.

Nakoľko úverová zmluva bola uzavretá riadne v písomnej forme, úver žalovaný čerpal, čo nerozporuje a zmluvné strany sa riadili jej zmluvnými dojednaniami, aj v záujme zachovania a naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov úverového vzťahu, nie je možné úverovú zmluvu označiť za absolútne neplatný právny úkon. Práve naopak, zmluva o úvere č. XXXXXXXX spĺňa všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky.

K vznesenej námietke premlčania žalobca zastáva stanovisko, že ním uplatnené pohľadávka nie je ani len čiastočne premlčaná. V zmysle ust. § 103 Občianskeho ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti; Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ustanovenie § 103 druhá veta OZ priamo odkazuje na ust. § 565 OZ, z ktorého vyplýva oprávnenie pre veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie niektorej zo splátok dlžníkom riadne a včas, pričom toto právo môže veriteľ využiť len do splatnosti najbližšej splátky. Ak ho nevyužije, taká splátka sa premlčuje podľa jej pôvodnej splatnosti. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ neupravuje počiatok plynutia premlčacej doby. Z ust. § 53 ods. 9 OZ vyplýva len obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa ust. § 565 OZ žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok, až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky. Uvedené obmedzenie nemá žiaden vplyv na beh premlčacej doby. Ak by totiž mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich.

Podporne žalobca poukazuje na uznesenie KS Trenčín č.k. 17Co/228/2016-74, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ pre celý zosplatený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci, označil za neprípustné. Krajský súd v Trenčíne uviedol, že „pri mnohosti omeškaných splátok a následnej zročnosti celého dlhu je potrebné za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti ktorej začne plynúť premlčacia doba, považovať splátku, ktorá bezprostredne predchádza zročnosti celého dlhu. Pokiaľ totiž nenastane zročnosť celého dlhu, stávajú sa jeho splátky splatné postupne. Pokiaľ by následná zročnosť celého dlhu mala mať za následok začiatok plynutia premlčacej doby celého dlhu od prvej omeškanej splátky, tak ako to vyplýva z napadnutého rozhodnutia, posunul by sa začiatok

plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcej po prvej z nich. Ad absurdum, pokiaľ by došlo k zročnosti celého dlhu po viac ako troch rokoch (§ 101 OZ) od prvej omeškanej splátky, bolo by dôsledkom zročnosti premlčanie celého dlhu. Takýto následok je neprípustný, pretože inštitút zročnosti celého dlhu, ako strata výhody splátok, predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa. Nemôže tak mať pre veriteľa uvedený nepriaznivý následok.“

Pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 OZ, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 OZ je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania so splátkou zročnou dňa 20.04.2017, na ktorej zaplatenie pod hrozbou zosplatenia bol žalovaný vyzvaný v predžalobnej upomienke predchodcu žalobcu zo dňa 25.06.2017, právny predchodca ani nemohol pristúpiť k zosplateniu a uplatniť právo v súvislosti s

vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom nasledujúcim po 20.07.2017, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a od tohto dňa začala plynúť všeobecná premlčacia doba 3 rokov. Je neprijateľné a v rozpore so zákonom, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t.j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými, nakoľko z predloženého prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že splátky predpísané pred zosplatením sú posudzované v režime premlčania každej splátky osobitne. Bez ohľadu na spotrebiteľský charakter sporu nie je možné použiť ani výkladové pravidlo v prospech spotrebiteľa, nakoľko sa nejedná o výklad zmluvného ustanovenia, ale ustanovenie zákonné, ktoré platí rovnako pre obe strany sporu.

Žalobca podporne odkázal na právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Košiciach pod č.k. 11Co/153/2019-126 zhodne s právnym názorom vyjadreným v zjednocujúcom stanovisku občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, podľa ktorého premlčacia doba predčasne zosplateného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu (podporne rozsudok Okresného súdu Košice II, č.k. 24Csp/36/2020-138, odsek 17). Premlčacia doba zosplateného dlhu tak začala plynúť od 21.07.2017. Keby sa aj pripustil počiatok plynutia premlčacej doby od prvej nezaplatennej omeškanej splátky, ktorá bola v predmetnom prípade splatná dňa 20.04.2017, premlčacia doba by začala plynúť najskôr dňom 21.04.2017. Nakoľko žaloba bola na súd podaná dňa 02.04.2020, žalobcom uplatnený nárok by ani v takomto prípade nebol ani len v časti premlčaný. Rovnako žalobca odkazuje aj na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21 Cdo 456/2006, podľa ktorého k zosplateniu dlhu nemôže dôjsť predtým ako bude výzva na zosplatenie doručená dlžníkovi (dovolať správne v této souvislosti uvádí, že bylo na věřiteli, zda a případně kdy svého oprávnění požadovat zaplacení celé pohledávky (zůstatku úvěru s příslušenstvím) využije, a že splatnost celé pohledávky nemůže nastat dříve, dokud věřitel nepožádá dlužníka o její zaplacení z důvodu prodlení se zaplacením splátky (splátek); pro splatnost celé pohledávky není významné, kdy věřitel mohl dlužníka z důvodu jeho prodlení se splátkami o zaplacení celé pohledávky nejdříve požádat, ale zda a kdy se rozhodl svého oprávnění využít a zda, popřípadě kdy ho tedy o zaplacení celé pohledávky skutečně požádal, neboť by jinak měl vůči dlužníku nadále nárok jen na sjednané splátky). Taktiež žalobca poukazuje na právny názor vyjadrený v rozhodnutí NS ČR, sp.zn. 21Cdo/426/2005, podľa ktorého „splatnost celé pohledávky pro nesplnění některé splátky nastáva až okamžikem, kdy věřitel dlužníka o její zaplacení požádal, nikolo okamžikem, kdy tak v souladu se smluvním ujednaním učinit mohl.“

Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej ktorú si sám určí, pretože inštitút zročnosti celého dlhu, ako strata výhody splátok, predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa.

Spolu s vyjadrením žalobca súdu predložil žalovaným podpísané Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov poskytnutého úveru. Taktiež žalobca predložil dokumenty preukazujúce skúmanie bonity žalovaného jeho právnym predchodcom pred poskytnutím úveru.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa strany sporu nedostavili.

9. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

10. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo súd zistil, že bola dňa 02.12.2016 uzatvorená medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu. Z Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 30.11.2017, z prílohy k tejto zmluve, má súd preukázané, že pohľadávka voči žalovanému bola na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 09.09.2020 postúpená na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., o čom bol žalovaný informovaný Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.9.2020. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že žalobca poskytol žalovanému celkovú sumu úveru 3.500,00 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 11,90 %, priemernej hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov 13,89 %. Tento bezúčelový spotrebiteľský úver sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach po dobu 120 mesiacov v sume 52,21 eur (z toho poistenie 3,41 eur), pričom dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň 20.01.2017 a termín konečnej splatnosti dňa 20.12.2026. Celkové náklady spotrebiteľa predstavujú sumu 2.356,00 eur, celková čiastka tak činí sumu 5.856,00

eur. Súčasťou zmluvy bol splátkový kalendár s presným rozpisom jednotlivých splátok na istinu, úrok, poistenie a dátumom splatnosti.

11. Z predžalobnej upomienky má súd preukázané, že žalovaný bol oboznámený, že žalobca eviduje nedoplatok na splátkach a zároveň bol upozornený, že ak k úhrade nedôjde, bude žalobca oprávnený úver zosplatiť.

12. Oznámením zo dňa 19.08.2017 bolo žalovanému oznámené, že vzhľadom k tomu, že dlžné splátky v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, jeho dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

13. Z Prehľadu splátok a úhrad vygenerovaného z interného systému žalobcu vyplýva, že žalovaný ku dňu podania žaloby uhradil sumu 157,42 eur. Zostatok dlhu predstavuje sumu 4.062,32 eur zahrňujúcu zmluvnú pokutu 421,59 eur, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Z prehľadu splátok a úhrad tiež vyplýva, že prvou žalovaným neuhradenou splátkou bola splátka splatná dňa 20.04.2017.

14. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

15. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Z vykovaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorého poskytol žalobca žalovanému celkovú sumu 3.500,00 eur pri podmienkach uvedených v zmluve. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko žalobca v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a ani obsah všeobecných obchodných podmienok k zmluve. Právny vzťah medzi sporovými stranami založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere je teda nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bez ohľadu na to, že predmetná zmluva je tzv. absolútny obchod. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

26. K námietke premlčania vznesenej Občianskym združením súd uvádza, že táto je nedôvodná. Občianske združenie totiž vychádzalo zo skutočnosti, že žalovaný sa po prvýkrát dostal do omeškania so splátkou splatnou v mesiaci 20.02.2017, premlčacia doba začala plynúť 21.02.2017, žaloba bola podaná dňa 02.04.2020, teda po uplynutí premlčacej doby. Z prehľadu splátok a úhrad však jednoznačne vyplýva, že žalovaný sa po prvýkrát dostal do omeškania, ktoré by zakladalo oprávnenie veriteľa zosplatiť celý dlh (teda omeškania dlhšieho ako tri mesiace), až neuhradením splátky splatnej dňa 20.04.2017 (splátka splatná dňa 20.01.2017 bola uhradená dňa 03.02.2017, splátka splatná dňa 20.02.2017 bola uhradená dňa 16.02.2017, splátka splatná dňa 20.03.2017 bola uhradená dňa 20.04.2017). Splátka, pre ktorú veriteľ dlh zosplatiť, vyplýva aj z predžalobnej upomienky veriteľa zo dňa 25.06.2017.

27. Súd sa pri určení začiatku plynutia premlčacej doby stotožnil s názorom žalobcu, že premlčacia doba predčasne zosplatneného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu. Splátka, ktorej nezaplatenie vyvolalo zosplatenie dlhu, je splátka splatná dňa 20.04.2017. Premlčacia doba zosplatneného dlhu tak začala plynúť od 21.07.2017 a uplynula dňa 21.07.2020, pričom žaloba bola podaná na súd dňa 02.04.2020, teda pred uplynutím premlčacej doby.

28. Aj keby sa súd stotožnil s názorom Občianskeho združenia a za počiatok plynutia premlčacej doby by považoval splatnosť prvej nezaplatennej omeškanej splátky, ktorá bola v predmetnom prípade splatná dňa 20.04.2017, premlčacia doba by začala plynúť najskôr dňom 21.04.2017. Nakoľko žaloba bola na

súd podaná dňa 02.04.2020, žalobcom uplatnený nárok by ani v takomto prípade nebol ani len v časti premlčaný.

29. Po posúdení náležitostí zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov súd považoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere za platne uzavretú. Žalobca splnil svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy uzavretej so žalovaným, poskytol žalovanému úver vo výške 3.500,- eur. Žalovaný si však nesplnil svoju povinnosť riadne a včas splácať úver v dohodnutých mesačných splátkach a z poskytnutého úveru neuhradil všetky splátky, čím porušil povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a dostal sa do omeškania. Súd preto priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 3.640,73 eur, ktorá predstavuje nesplatenú sumu úveru po odpočítaní úhrad vo výške 157,42 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania so splatením dlhu a preto súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,00 % z dlžnej sumy do zaplatenia, čo je v súlade s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

30. Občianske združenie tiež považovalo dojednanie o výške zmluvnej pokuty za neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka. Žalobca si však nárok na zaplatenie dojednanej zmluvnej pokuty vo výške 421,59 eur neuplatnil, preto súd neprimeranosť výšky dohodnutej zmluvnej pokuty neposudzoval.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal náhradu trov konania vzhľadom na plný úspech vo veci. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne o výške náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Pezinok, písomne, trojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.